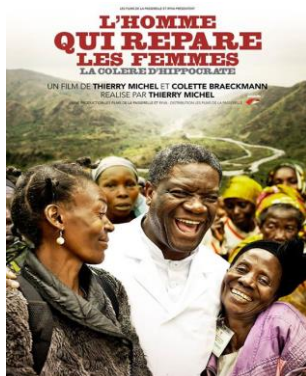

L'HOMME QUI RÉPARE LES FEMMES: LA COLÈRE D'HIPPOCRATE

Direcció: **Thierry Michel**

País: Bèlgica (2015)

Fitxa tècnica

Guió Thierry Michel, Colette Braeckman, Christine Pireaux **Fotografia** Thierry Michel
Música Michel Duprez, Edo Bumba **Interpretació** Documental, intervencions de: Denis Mukwege Mukengere, Yvette Kabuo **Durada** 112 min **Gènere** Documental **Llengües** Francès i anglès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

El doctor Mukwege va ser nominat per al Premi Nobel de la Pau pel seu compromís de protestar contra la violència sexual perpetrada contra les dones a Kivu, a l'est del Congo. És conegut com "l'home que sana les dones". Durant els passats 16 anys, ha tractat 40 mil pacients, donant-los l'esperança de reconstruir les seves vides per elles mateixes com a dones. (FilmAffinity)

Crítica

Una pel·lícula d'esperança davant la barbàrie de la violació

El doctor Denis Mukwege "repara" les dones congoleeses víctimes de violacions salvatges...

Tenen 30 anys, 16 anys, 8 anys, de vegades són bebès de pocs mesos. Totes arriben a Panzi en un estat del qual moltes ja no se'n sortiren: violades salvatgement per militars, policies o milicians, tenen el cos devastat pels matxets i ganivets que aquests homes han introduït en els seus òrgans sexuals. Davant d'aquestes violacions bàrbares, un home actua des de fa més de 20 anys: el doctor Denis Mukwege "repara" el cos i la ment de dones congoleeses que han viscut un infern. Aquest cirurgià, convertit en el portaveu dels pobles devastats de l'est de la República democràtica del Congo (RDC), ocupa un lloc d'honor a la pel·lícula *L'homme qui répare les femmes*.

Reconstrucció física i moral

Denis Mukwege, guardonat entre d'altres pel premi Sakharov atorgat pel Parlament europeu el 2014, és el personatge principal d'aquest film, però el director belga Thierry Michel ha volgut posar el focus de manera especial en la resiliència de les dones congoleeses. "Volia fer una pel·lícula sobre la força col·lectiva d'aquestes dones - explica-. Mostrar que fins i tot després d'haver estat víctima d'actes de la més profunda ignomínia, és possible reconstruir-se". Les mares d'infants de la violació, les nenes mutilades, les joves que reconstrueixen la seva identitat a l'hospital de Panzi són les autèntiques heroïnes de la pel·lícula, encara que qui elles admiren és el doctor Mukwege. "El consideren com un profeta, un salvador", ha constatat Thierry Michel.

I amb raó: aquestes dones han sortit de l'infern gràcies a les atencions que aquest metge els dedica de manera gratuïta. Des de les operacions quirúrgiques de reconstrucció de la vagina fins als tallers de trenat de cistells per reinserir-les en la vida econòmica i social, les dones reben una atenció tant a nivell mèdic com psicològic i professional. "El cas de l'Alphonsine és meravellós", recorda el director. "Va aprendre a llegir i a escriure a l'hospital i ara vol ser metge". El cas de la Jeanne, que pacientment va estalviar 300 dòlars per poder comprar-se un tros de terra i una casa on pot començar una nova vida, també resulta admirable.

Un missatge d'esperança

La pel·lícula és dura, evidentment: els testimoniatges de les dones fan esgarrifar, encara que Thierry Michel no ha volgut mostrar les històries més atroces ni les imatges més xocants. «Aquest rodatge ha estat d'una gran dificultat emocional: va haver-hi un moment en què em vaig enfonsar escoltant una història, el trauma em va durar 24 hores, durant les quals era incapaç de fer res», ens confessa. Però el que transmet la pel·lícula és l'esperança immensa d'aquestes dones que es mobilitzen perquè es faci justícia al seu país: «La corrupció és un gran problema, actualment la justícia no és capaç de castigar els culpables de violació - explica el director-. La impunitat ha fet que la violació s'estengui com un càncer per tot el país».

La projecció de la pel·lícula a la RDC va remoure les consciències: "Va ser un gran moment d'alliberament de la paraula", assegura Thierry Michel. Per a Denis Mukwege també és una manera de trobar suports a tot el món: la pel·lícula va ser difosa a les Nacions Unides, al Parlament europeu, al Congrés americà, i podria despertar vocacions. "Cada vegada hi ha més cirurgians, infermeres, psicòlegs, juristes que van a la RDC per contribuir a la iniciativa del doctor Mukwege", es felicita Thierry Michel, que creu en la capacitat del país per recuperar-se de 20 anys d'una guerra que encara avui ens porta a descobrir episodis terribles que havien estat silenciats.

Audrey Chauvet – 20minutes.fr